

KERHO

Perho. aari

Toimittajat.

Ahti ja Kauno Anttila.

N. 3.

Sisältö.

Itse hillinto. kirj: Marthi Kaunisto.

Juonamisesta. " Toivo Paasilta.

Vanha heikot laulu, lauletti
kahksovehkatoista vuosisaralla
(Viime) Kirjotettu muistoksi Anna
Pajunkankaan sanelun jälkeen
11 kk 1930. Kauno Anttila.
keräilyt. loput sama.

Pöytäkirjat ja muorailut H.A.

Kirjoitettu Anttilaso
v 1930: Jouluku 10 pv.
H. A.

Itsehillinnästä.

Kirj. Nuorimies.

Me ihmiset yleensä olemme varsin terävä
särmäisiä ja itserakkaita olentoja. Varsin
kin me nuoret olemme sellaisia.

Esimerkiksi, jos meitä kohtaa joku
annettomuus, tai jos ei kaikki mene mei-
dän mieliä myöden, niin me hermostum
me ja suutumme ankarasti ja heikkoin-
mat meistä vaipuvat epätoivoon.

Jos taas sattuu niin, että onni pot-
kasee meitä jossakin nurkassa, niin
me hyppimme ilosta ja tulemme niin
koneiksi ja ylpeiksi, että emme enää
katso vähemmän veljen päällekkään em-
mekä välitä hänen tunteistaanka mi-
tään, ja jos kaikki käy edelleen by-
vin ja me saamme iloa, kunnia ja
pientä luottoa, niin si meidän gutäi-
si liaksi ilaita eikä ylpeistä, sillä
huomenna voi meitä kohdata taas
joku annettomuus. Sillä me emme
gysty hallitsomaan kohtaloamme.

1.

Sen arvoksi oisi meidän olisi kasvatettava sisäistä itsehillintää niin, että me voisimme hillitä luontoamme elämämme kaikissa vaiheissa.

Nuoret-toverit! Muistakaamme, että ihmis-sydäntään on, kuin pelto, joka hyväänkin viljelyskuntoon saattuna on aina valmis kasvamaan rikkaruohoja oikean viljan sekaan. Jotteivät rikkaruohot tukahduttaisi jalompaa viljaa on niitä vastaan taisteltava, niitä on hävitettävä ja samaten, kuin pellon rikkaruohot ovat helpommin hävitettävissä nurmella jäljellä. Niin on ihmisentekin tehtävä. Se mitä nyt voidaan tehdä alkoon jääkö vastaiseksi, sillä vastaisuudessa voi kaikki olla myönteistä.

Juoruamisesta.

Kirj: Kihström.

Tuskinpa on olemassa yhtään ihmistä joka pitäisi juoruamista hyveenä, mutta toiselta puolen lienee tuskin mahdollista löytää ihmistä, joka ei koskaan olisi alentunut juoruamaan tai jonkinlaisella mielenkiinnolla kuntelemaan juoruja.

Mistä johtuu, että henkilöt, jotka vihaavat ja halveksivat juoruamista, voivat tehdä itsensä syyttöiksi tähän pahukseen?

Suurimpana syynä lienee tähän
se, että tämän turhamaisen pahan
henkeä on vaikea tunkea. Se il-
menee nimittäin, niin monessa muo-
dassa. Toisinaan sitä sanotaan
"vitkkaaksi mielenkiinnoksi" ja toisi-
naan "henkeväksi keskusteluksi" j. m. e.
juoruamisen ja todellisen oranoton
rajoa on vaikea määritellä. Mutta
jos emme me tuomitse toisia, vaan
pitämme ainostaan voarin ihertämme,
niin on meidän ensiksi otettava selvä
asian todellisuudesta. Monet ilkeät
juorut saavat alkunsa ihmisten taipu-
vaisuudesta lausua päivän selvänä
toriona jostakin, henkilöstä lausut-
tu arvelu. Luulo ja arvelu eivät tässä
tapauksessa ole hetkeäkään sama. Ja
miten paljon juoruja voitaisinkaan
välttää, jos ihmiset kertoisivat
vain sen, mitä he varmuudella tietä-

vät. Titten seuraa kysymys² "Voiko se vahingoittaa ketään jos minä lömön kerren"? Mutta hyvin viatlo-
miakin asioita voivat tiukkaat kielet käyttää erinä parjauksen myrkyllisessä taistelussa. Jo siitäkin, mikä voi suorostaan vahingoittaa, kenties hienotunteisimmille meitä vaiken-
maan, jos me vain haluamme huulla sen herkkää ääntä.

Huittakäämme siis pois sellaiset turhat puheet, jotka vain turmelivat itseömme ja muuttovat ympäristömme ylintäpuoliseksi! Voimmehan ~~vahito~~ valita puhemiesheeksi suuria ja kauniita asioita ja ihanteita, jotka vaikuttavat hetelmöittävästi sisäiseen ihmiseemme jos saamme elömämme kunnatukri korkeisiin päämääriin, niin katoaa meiltä vähitellen halu tuollaiseen sisä-

jo lunasta minut täältä
Ennen luovun tyttärestäni
ennen kuin parasta lehmästäni
Oi surun sanomaa, oi surun
sanomaa

Neitsyt istui kajutissa itki
jo huokas ah mun armas
veljeni lunasta minut täältä
ompa sulla kolme kornia
miekkoo, pane paras pentiksi
jo lunasta minut täältä.
Ennen luovun sisarestani,
ennen kuin parasta miekastani.
Oi surun sanomaa, oi surun
sanomaa.

Neitsyt istui kajutissa itki
jo huokas, ah mun armas
sisareni lunasta minut tääl-
tä. Ompa sulla kolme korni-

aa kruunus pene paras
partiksi jo lunasta minut
täältä.

Ennen luovun sisarestani ennen -
kuin parahasta kruunustani f.m.c.

Neitsyt istui kajutissa ilkei jo
huokos, ah mun arinas sulke-
ni! lunasta minut täältä,
Ompa sullo kolme komia
laivaa, pene paras partiksi jo
lunasta, minut täältä.

Ennen luovun laivastoni ennen.
kuin parahasta! morsiam-
mestari. Oi! ilon sanomaa
oi ilon sanomaa.

Sulhoni laivat sulatkoon nyt
jo elin aikonsa.

Sisareni kruunut sulatkoon
lyhyään Tanssin aikona.

Veljeni miekat katkethoon,
parhan soran aikana.
Äitini lehmät haljelkaon
parhaan maidon aikana
Isoni hevoset kuolthoon
parhaan kynnon aikana.
Oi! ilon sanomaa oi
ilon sanomaa.

Turonnut

Oulun ja joulun välillä on
pudonnut, yksi karva han-
sikka, jos ei sitä kukaan
hyväihminen löyry, niin
sitten se on hukassa!

Rysymyksiä. - Oliko kello monta
ko Turusta lähtit? Malmio -
mitäs se löi? Laidasta laithan

Olikas hyvä tie: empo hento main-
toimut. -

Kavikkos kirjijärven myllyllä?
Eipä ne vastaan tullut.

Kingerilla

Pappi: Javalaisella tuntuko hän puusta-
via

Javal: - Kyllä minä puustavit tunnen
mutta en tiedä niitten nimie

Ennen oli pappi savassa kingerilla .
opettonut isolle miehelle (iita) iin.
ja toettonut hovakki, että jos hän
nyt tuntee iin jolla on pikka pääsä
Javalainen kehu nyt sen tunti.
vansa.

Seuravana vuonna kingerilla
pappi taas näytti miehelle isua

iitä ja kysy jos hän tuntee
sen Gavolainen oli sanonut että en
maar mä tunne.

Pappi sano että se on nyt se ii jonka
hän viimein opetti. Gavolainen tuomas
että omia ärkelun suureks kasennu.

Jutkaus: Minä oon toisen kerran
ennenmän aikaa. Ponoi eräs
nuori mies, kun tyttöistä lähti.

Hirveitä uutisia!

Ukon ilmo rihunnut lämpimät-
tä sarella. Salama iskennyt kolme
tunnoksiin, yhellä katkes puu
jaloka salaman aiheuttamassa tuli
palossa. Tulijaloka sammuttaessa
sai yksi häkä myrkytyksen eriaittä
oli sommutus puuhia mennyt toisista
klari silmästä näkö!

K. A. A. A.